

findende Forhold, og som har en Deel Lighed med Loven af 5te April 1855. Der er dertil ingen Forskiel gjort i saa Henseende mellem de Pensionsberettigede og ikke Pensionsberettigede, mellem Gifte og Ugifte, men de ere alle stillede paa lige Fod. Her til skal jeg for Diebliffet indskrænke mig, idet jeg forbeholder mig Afgang til yderligere at supplere, hvad jeg nu har anført, ialfald hvis dertil gives mig Anledning fra noget af Thingets Medlemmer eller Ministeren.

Thalbitzer: Jeg kan ikke negte, at det har frapperet mig noget, at de ærede Medlemmer af Minoriteten, som leve i samme Livsstilling som jeg, have udtalt en Erfaring, der er ganske stik imod min Erfaring i disse Forhold. Jeg udtaler ikke paa nogen Maade dette for at yttre Tvivl om, at de praktiske Forhold i de Egne, hvor de leve, virkelig ere, som de omtale, men jeg troer dog ganske vist, at dette maa være en Undtagelse; jeg er overbevist om, at det ikke alene er mig, der har den modsatte Anskuelse, men at Mange foruden mig ere komne til den Erkendelse, at maaskee ingen Embedsmænd i hele Staten ere i Forhold til deres vigtige og besværlige Kald saa slet afslagne som Districtslægerne. Hvis det ærede Mindretals Forslag skulde blive vedtaget, staaer jo Lovudkastets Bestemmelse, og det synes mig da at maatte være slaaende for Enhver, der læser denne, at netop de Embedsmænd, der ere daarligt afslagne, ere satte i Klasse med dem, der mindst føle Dyrtidens Tryk og efter Forholdene mindst kunne komme til at føle det; thi dersom alle Embedsmænd vare i den Stilling, som de fleste Præster og Herredsfogder og Virkedommere, vilde denne Lov vistnok have været unødvendig. Det er saameget mere slaaende, naar man seer hen til, — hvad den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, — den ringe Betaling, der er tillagt Districtslægerne, og det besværlige Kald, de have at udføre, idet de ofte maae høre mange Mile om Natten, selv i en fremrykket Alder, alene for et enkelt Sygebesøgs Skyld, hvorved de da ikke alene ere udsatte for at faae deres Helbred svækket, men ogsaa for at lide Skade paa Liv og Lemmer, naar det er Sneefog og

mørke Vinternætter. Hvis disse Mænd endda havde Raadighed over Districtet, saa at de vare de alene praktiserende, enten selv, eller, hvis de ikke kunne overkomme dette, ved Hjælp af Amanuenses, der kunde assistere dem, saa var Sagen vistnok anderledes, saa var det en tvungen Praxis, som de alle vilde nyde godt af, og hvorved deres Indtægter vilde betydeligt forøges. Men det er jo bekendt — og det er vist ogsaa ganske rigtigt — at der gives private Læger Tilladelse til at nedsaette sig omkring i Districterne, og disse concurrere om den bedre Praxis, hvormod den mindre indbringende, navnlig den saakaldte Fattigpraxis, ex officio paahviler Districtslægerne. Jeg kan derfor ikke Andet end slutte mig til hvad den ærede Majoritet i Udvalget har udtalt og skal anbefale dennes Indstilling til det høitæredede Thing.

C. C. Dahlerup: Idet jeg tillod mig at stille det Endringsforslag, som jeg har stillet til § 8, gjorde jeg det nærmest, fordi det forekommer mig mindre heldigt, saaledes som der er steet i § 8, at sammenblande Gageforbedring og Dyrtidstillæg. Da det i Motiverne gjentagende og stærkt er udtalt, at det almindeligt er erkjendt for billigt og retfærdigt, at de nuværende Embedsgager forbedres, saa troede jeg, at den nævnte, efter min Formening uheldige, Sammenblanding burde og kunde fjernes derved, at man lod Loven i det Hele træde i Kraft fra den 1ste Januar at regne, ikke blot for de Embedsmænd, der have under 900 Rd., men for Alle, hvem Loven vedkommer. Jeg troede saameget mere, at man kunde gjøre det, som det jo er ubestemt, hvor længe Loven skal være, idet det er udtalt i Motiverne, at man snart, maaskee inden Udløbet af de to Aar, for hvilke Lovforslaget er bestemt, kan vente nye almindelige Gagelove, hvorved da disse midlertidige Bestemmelser ville blive satte ud af Kraft. Naar man dernæst tog Hensyn til, at det Lidsrum, hvorom det dreier sig, nemlig fra den 1ste Januar til den 1ste April, netop er det meest trykkende for de med fast Gage afslagne Embedsmænd, og ikke blot for dem, der have under 900 Rd., men visse ogsaa for dem, der have over 900 Rd., saa